

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Mindedigt over Susanna Worm 1674 (DK)

Citation: Kingo, Thomas: "Mindedigt over Susanna Worm 1674 (DK)", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo09val-shoot-workid71133/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

Dødt
Høyt-taalmodige Jesu Christi Korsdragerske

Susanna Worm,
Mag. Henrich Bornemans

Dyd-ædle, nu Salige Allerkieriste Hustru,
Til sidste amindelse
(† 15. Sept. 1674).

SAa hár dog Døden ramt, dit Dydefalde herte,
Og dreved ud dend Siæl ved langsom vee og smerte,
Som af Guds billede saa nær et udtog vaar,
At Dødelighed Du kun udaf Jorden baar!
Det kund' ey andet! ach! det kund' ey andet være! 5
End Du kun meget kort den Jordklimp skulde bære
Som vaar din Siæl ey værd, for dend forklared blev,
Og i sin Frelsers Død udlutred gandske blev!
Mens alt for tilig! Ach! om vi det motte sige
Og Jorden kom til munds med høye Himmerigel! 10
For tilig for din Mand! for tilig for din Søn!
For tilig ogsaa for din store Slegt og Kion!
Mens ikke for Dig selv! at Gud Du kunde eye,
Og Himlens glæde-høst af Dødsens angist meye!
For tilig ey for Dig! ved Guds saa Naadig riis 15
At qvists efterhaand ind i hans Paradis!
Inidertiid vi dog har seet hvor Du hár kæmped
Saa lang en lide-tiid, hvor taalig Du Dig lemped
At tage Koribens skaal, og hvor Du trøsten drak,
Naar gifften randen om i alle aarer stak! 20
Hvor tüt med suk og sorg, med salten taar i Øye,
Hár dog *Din herte Mand* beseet din trælson møye
Oppaa din Soote-seng! hvor tüt hans herte sig
Hár over-blød af Sorg, alt for at hielpe Dig!
Men Du vaarst alt i Kamp med Gud som ikke vilde 25
Ved nogen forbøns graad sig lade saa formilde,
Om skjønt i Egte-troe Dit til Din Mand vaar fæst,
Hand jo dog vilde selv sit eget være næst.

139

Des fandt Du ogsaa Dig med Gud til freds at være,
Og u-fortræden til dend toorne-kroon' at bære,
Som Dig din Jesus fik at prøve Kiødet paa,
Det Kiød som engang skal hans æris Kroone faa.
Vel, *Dyde-fulde Siæl*, hver snerte Dig hár plaged,
Hver Aandedræt Du hár med trang og angist draged, 35
Hver Daanelse, hver gyvs og hver din angist-sved,
Er død ved Jesu Krafft og Din taalmodighed!
Din afskeed vaar saa fuld af troe og trøstig tale
Din Siæl og saa Din Mand at trøste og husvale,
At vi som vide det, maa sige fuldt oc fast:
Dit *Hiert' af Troen* meer end udaf Døden hvast! 40

140